

Knihovnicko-informační zpravodaj U Nás
Vyšlo: 12.10.2004
Číslo: Ročník 14 (2004), Číslo 3
Sekce: Šumné knihovny
Název článku: Jak se stávám knihovnicí
Autor: Dana Kratochvílová
Zdroj: <http://unas.svkhk.cz/clanek.asp?id=430>

Jak se stávám knihovnicí

Dana Kratochvílová

Byla jsem požádána, abych jakožto začínající neprofesionální knihovnice napsala o svých prvních dojmech z této činnosti a také o osobních zážitcích z exkurze po zajímavých knihovnách okresu Hradec Králové, která se konala dne 15.5.2004.

Začnu tedy tím, jak jsem se k funkci knihovnice dostala. Mé zkušenosti jsou zatím opravdu nepatrné, protože poprvé jsem se o existenci vesnických knihoven dověděla v prosinci minulého roku, kdy mě náš starosta požádal, zda bych se provozu knihovny neujala. Vzhledem k tomu, že jsem momentálně na mateřské dovolené, a nemám tudíž mnoho příležitostí dostat se mezi lidi, přijala jsem nabídku okamžitě. Také jsem v tom viděla možnost seznámit se s místními lidmi, protože sama pocházím z Teplic v Čechách a do Střezetic jsem přišla teprve před pár lety s manželem, který rovněž není odtud. Musím říci, že obě mé představy se staly skutečností a samotná práce mě navíc začala opravdu bavit.

Nejprve jsem navštívila knihovnu v Dlouhých Dvorech, které rovněž spadají pod náš obecní úřad. Tamější knihovna fungovala na rozdíl od té naší velmi dobře, a tak jsem se od velice milé paní knihovnice poprvé dověděla, co tato práce obnáší.

S pomocí obecního úřadu jsme dali do pořádku maličkou, ale zatím dostačující místnost, ve které sice knihovna už léta sídlila, ale nějaký čas už nefungovala. Mezitím jsem zkontaktovala paní Zemkovou a od té chvíle dostaly věci opravdový spád. Paní Zemková velice pružně a ochotně upravila svůj program tak, že během jednoho týdne proběhlo oficiální předání knihovny se všemi potřebnými instrukcemi, celková inventarizace, velké vyřazování knih z místního knihovního fondu i dodání výměnného souboru střediskové knihovny z Hradce Králové čítajícího více než 400 knih. Rázem tedy bylo co půjčovat. Během následujícího týdne jsme s pomocí obecního úřadu namnožili a roznesli do všech schránek ve vesnici aktuální nabídku knihovny. To se setkalo s velkým úspěchem, takže během dvou následujících víkendů přibylo přes 20 nových čtenářů. Není divu, protože knížky dodané paní Zemkovou byly skutečně velmi lákavé a tematicky vybrané s opravdovou zkušeností. Byla jsem také překvapena množstvím zcela nových knížek. Seznam jsem se na základě těchto dobrých zkušeností rozhodla aktualizovat po každé výměně knížek.

Čtenáři zatím stále přibývají, takže v současné době jich je 34 a téměř všichni přicházejí pravidelně. Myslím tedy, že start je za mnou a nastává otázka, jaké další úkoly knihovník má. Vzhledem k mým takřka nulovým zkušenostem pro mě bylo velmi příjemné zjištění, že se pro vesnické knihovníky pořádají nejrůznější setkání, školení a exkurze.

První akce, které jsem se zúčastnila, byla Burza internetových zkušeností. Konala se dne 2. 3. 2004 v nové prostorné a krásně upravené knihovně ve Lhotě pod Libčany. Očekávala jsem školení, ale má představa se proměnila v příjemné posezení u kávy. Setkání s „kolegy“, o jejichž existenci jsem ještě před několika měsíci neměla ani tušení, bylo velice milé. Besedy jsem se sice účastnila spíše pasivně, protože sama se zatím na internet ve své knihovně jen těším (měl by být zprovozněn během prázdnin), ale zkušenosti ostatních mi pomohly získat představu o tom, na co se mám připravit.

Na další akci, kterou byla zmíněná exkurze po zajímavých knihovnách, jsem se těšila už několik týdnů předem. Nic konkrétního jsem od výletu neočekávala a dala tak prostor překvapením, která byla v průběhu celého dne příjemná.

Hned první zastávka v kuklenské pobočce městské knihovny mi umožnila alespoň částečné seznámení s některými účastníky zájezdu a starým známým dala příležitost ke vzájemnému pozdravení a popovídání. V prostorném dětském oddělení s dostatečným množstvím míst k sezení nám totiž místní knihovnice připravily snídani, která přispěla k našemu „doprobuzení a nastartování“.

Po prohlídce zdejší pobočky jsme se přesunuli do knihovny v Dobřenicích. Byli jsme předem připravováni na tamější stísněné podmínky, ale ve skutečnosti byl prostor knihovny velmi pěkně využit a do útulné místnosti jsme se nakonec všichni celkem pohodlně vešli. V této knihovně jsem ocenila především pořádání pěkných doprovodných akcí a spolupráci s mateřskou školou.

Paní starostka a knihovnice v jedné osobě se nás ujala v Kratonohách, kde jsme tiše záviděli především nový nábytek a vnitřní vybavení knihovny.

Po návštěvě muzea Loreta v Chlumci nad Cidlinou byla na programu procházka městem, ale vzhledem ke špatnému počasí volili všichni raději čerpání nových sil v některém z místních hostinců.

Obecní dům Nepochy, kam jsme poté zamířili, nás uvedl v úžas. Budovu, kde kromě obecního úřadu, pošty a knihovny sídlí ještě praktický lékař, kadeřnictví, kosmetika, pedikúra, masér a nehtové studio, jsme měli možnost obdivovat zvenku i zevnitř. Zpřístupněna pro nás byla většina místností. Nejen na mě bohužel zdejší knihovna zapůsobila v porovnání s okolním luxusem poněkud stroze a neútně. Kdybych však měla možnost měnit, jistě bych neváhala a změnila.

Poslední zastávka byla v knihovně ve Skřivanech, kde mě překvapilo hlavně množství titulů nabízených časopisů. Nevěřila bych, že 122 druhů časopisů může vůbec vycházet. Zde jsme měli možnost ukončit zájezd posezením u kávy a vína a společným vstřebáváním získaných zážitků. Myslím, že jsme byli všichni spokojeni a plni dojmů. Jen jsme litovali, že všechno, co jsme viděli v průběhu dne, neviděli také naši starostové, na kterých nakonec umístění a vybavení knihovny závisí nejvíce. Všichni jsme se shodli, že si příští zájezd určitě nenecháme ujít.

© 2000-2004 Studijní a vědecká knihovna v Hradci Králové · pujcovna@svkhk.cz
· knihovna@svkhk.cz · <http://www.svkhk.cz>